

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Miklové a přísedících Mgr. Ilony Uhrové – Morvaiové a Zdeňky Mudrové v hlavním líčení dne 8.10.2019 takto:

Podle § 226 písm. e) trestního řádu se obžalovaní M. A., nar. xxx v xxx, P. B., nar. xxx v xxx, D. S., nar. xxx v xxx, a V. Y., nar. xxx v xxx, zprošťují obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 5.9.2014 pod sp. zn. 1 KZV 294/2013, pro skutek, že:

společně ve vzájemné součinnosti jako členové organizované skupiny v době nejméně od listopadu 2012 do 21.1.2013 v České republice, zejména na území hl. m. Prahy a dále ve Slovenské republice vyvíjeli aktivity směřující k neoprávněnému získání hypotečního úvěru tím, že P. B. a M. A. zajistili na pokyn V. Y., osoby řídící činnost celé skupiny, osobu tzv. bílého koně, P. V., který následně jako jednatel a společník společnosti MOLENWOOD, s.r.o., IČ 291 39 236, se sídlem Praha 6, xxx, a osoba pověřená V. Y. jednáním s bankou za účelem získání úvěru ve výši 4.560.000,- Kč, předložil dne 21.1.2013 při jednání u PPF banky a.s., na adrese Praha 4, ul. Na Hřebenech II č. 1718/10, žádost a podklady pro poskytnutí úvěru, včetně prostřednictvím D. S. osoby, která zajišťovala právní služby a úřední jednání celé skupině, účelově vytvořených budoucích smluv o nájmu bytových a nebytových prostor na dobu od 1.3.2013 do 31.3.2018 na adrese Praha 6, xxx, které měla pronajímat společnost MOLENWOOD, s.r.o., a které měly prokazovat v případě získání úvěru, že společnost MOLENWOOD, s.r.o., bude schopna splácet úvěr z prostředků získaných na základě těchto budoucích smluv se subjekty – spol. REDING s.r.o., IČ: 24160105, zastoupenou jednatelem společnosti M. H, spol. SMART JOB s.r.o. IČ: 28995180, zastoupenou jednatelem Georgi G., spol. ZI-KA CORPORATION, s.r.o., IČ: 26183307, zastoupenou jednatelem M. H. S. a V.S., nar. xxx, přičemž k vyplacení požadovaného úvěru ve výši 4.560.000,- Kč ze strany PPF banky a.s. nedošlo,

právně kvalifikovaný jako pokus zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

neboť trestnost činu zanikla /§ 21 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku/.

Odůvodnění

1. Po dokazování provedeném v hlavním líčení, resp. po změně složení senátu, kdy v hlavním líčení konaném dne 3.9.2019 byl za souhlasu státního zástupce a obžalovaných čten

podstatný obsah protokolů o hlavním líčení a v něm provedených důkazů a následně dokazování pokračovalo dne 3.9.2019 – 4.9.2019 a 7.10.2019, dospěl Městský soud v Praze k následujícím závěrům.

2. Obžalovaní M. A., P. B., D. S., V. Y., spolu s odděleně stíhaným P. V., nar. xxx, v rozhodném období, resp. od přesně nezjištěného dne v listopadu 2012 do 21.1.2013, resp. až do dne 16.5.2013, s cílem bezpracně se obohatit jako členové organizované skupiny - kdy obžalovaný P. V. sehrál roli bílého koně na pozici statutárního orgánu právnické osoby – žadatele o úvěr MOLENWOOD, s.r.o., P. B. osobu P. V. jako osobu vhodnou pro roli bílého koně vytipoval, „objednal“ jeho „dodání“ ze SR do ČR, následně koordinoval jeho úkony dle pokynů organizátora skupiny, resp. šéfa organizované skupiny, minimálně v jednom případě /27.1.2013/ pro P. V. nakoupil potraviny a cigarety a dovezl mu je do bytu, který obýval, M. A. pak zajišťoval „péči“ o bílého koně P. V. v podobě té, že jej ubytoval, vozil jej na místa určení, resp. na místa, kde bylo potřeba učinit ten který právní či jiný úkon směřující k vylákání úvěrových prostředků, dále mu např. nakupoval jídlo a cigarety, předával drobné finanční částky k zajištění jeho potřeb nebo na jízdné na Slovensko, nebo mu předával odměnu za vykonané dílčí úkony, zajistil mu např. dentistické ošetření, odvážel jej k lékaři, a zejména M. A. předával P. V. instrukce od V. Y., které M. A. zpravidla obdržel od P. B., obžalovaný D. S. pak v rámci skupiny zajišťoval právní servis v podobě té, že zajistil nákup obchodní společnosti, která následně bude nastrčena jako žadatel o úvěr, resp. převod obchodního podílu ve společnosti MOLENWOOD, s.r.o., na P. V., vypracoval koncepty budoucích smluv o nájmu bytových a nebytových prostor, které byly následně opatřeny padělkami podpisů statutárních orgánů společnosti, kdy padělkami obstaral sám nebo prostřednictvím další osoby obžalovaný V. Y., domluvil termín u notáře a jednal s pracovníci PPF banky, a.s., u níž opakovaně ověřoval, dotazoval se na podmínky pro poskytnutí investičního úvěru a postup pracovnice banky v případě žádosti o úvěr žadatele MOLENWOOD, s.r.o., poskytoval V. Y. konzultace stran plánovaných právních úkonů atd. – učinili řadu úkonů směřujících k podvodnému vylákání úvěrových prostředků ve výši 4.560.000 Kč od PPF banky a.s..
3. Na pokyn obžalovaného V. Y. obžalovaný D. S. sjednal předvod obchodního podílu /nákup obchodní korporace MOLENWOOD, s.r.o./, P. B. a M. A. prostřednictvím blíže neztotožněné osoby vystupující pod jménem M. zajistil nakontaktování osoby vhodné pro roli bílého koně, konkrétně v tomto případě P. V. /když předmětná organizovaná skupina takto natipovávala a nakontaktovala další osoby vhodné pro roli bílého koně, když však nebylo prokázáno, pro jakou trestnou činnost/, jehož dopravu do ČR následně také zajistil, když osobu P. V. na předem sjednaném místě v Praze vyzvedl M. A., jež jej odvezl a ubytoval v jedné z prostor v domě v ulici Xxx. Následně dne 12.12.2012 P. V. podepsal smlouvu o převodu 100% obchodního podílu ve společnosti MOLENWOOD, s.r.o., stal se jejím jednatelem, D. S. podal za společnost MOLENWOOD, s.r.o., návrh na zápis změn v obchodním rejstříku. Již před tímto úkonem se obžalovaný D. S. osobně dostavil do pobočky PPF banky, a.s., a dotazoval se na možnost a konkrétní podmínky poskytnutí investičního úvěru právnické osobě, dále pak opakovaně telefonicky ověřoval další

podmínky předmětného úvěrového produktu. P. V. pak osobně se nejméně ve dvou případech také dostavil na jednání do PPF banky, a.s., podepsal a jménem MOLENWOOD, s.r.o., požádal o poskytnutí investičního úvěru, resp. investičního úvěru za účelem nákupu nemovitosti, to dne 21.1.2013, kdy v žádosti uvedl nepravdivý údaj týkající se schopnosti společnosti MOLENWOOD, s.r.o., pravidelně hradit úvěrové splátky /viz níže/, následně D. S. na výzvu pracovnice banky S. L. dne 6.3.2013 emailem doslal bance budoucí smlouvy nájemní, jimiž měla být prokazována schopnost MOLENWOOD, s.r.o., dostát závazku z úvěrové smlouvy, resp. úvěrové splátky hradit, přičemž obžalovaní úvěrový proces ukončili /aspoň o tomto byli přesvědčeni – viz níže/ tím, že P. V., na pokyn M. A., dne 16.5.2013 od žádosti o poskytnutí hypotečního úvěru ustoupil, sdělil, že nadále na poskytnutí úvěru nemá společnost MOLENWOOD, s.r.o., zájem a vyzvedl si veškeré materiály předložené bance k žádosti o úvěr, když k tomuto byl M. A. záukolován již dne 14.5.2013. Nebylo pak bez pochybností prokázáno, v míře pro takový závěr potřebné, že úvěrový proces P. V. ukončil proto, že by /P. Vrani či jiný člen organizované skupiny/ dostali od banky jakoukoli informaci nasvědčující tomu, že úvěr nebude poskytnut, resp. že žádost o hypoteční úvěr byla zamítnuta, resp. nebyla postoupena ke schválení, resp. nebylo prokázáno, že by obžalovaní nebo P. V., resp. kterýkoli z nich, byli informováni, že žádost o úvěr nebyla postoupena ke zpracování, příp. z jakého důvodu. Naopak, provedené důkazy svědčily pro závěr, že pracovnice banky obžalované, konkrétně D. S. a M. A. naposledy dne 14.5.2013, opakovaně ujišťovala, že úvěr bude zpracován, nicméně pro vyřízení příslušní pracovníci banky, jež měli na starosti schvalovací proces, ještě ke schválení nepřikročili /viz níže/, přičemž obžalovaní měli za to, že k ukončení úvěrového procesu došlo z podnětu P. V., který žádost o poskytnutí úvěru odvolal a převzal zpět od banky veškeré písemné podklady předložené k žádosti o hypoteční úvěr /obžalovaní nevěděli ničeho o tom, že úvěrový proces ukončila pracovnice banky v přesně nezjištěný den po dni 6.3.2013, kdy obdržela emailem skeny budoucích nájemních smluv uzavřených se společnostmi REDING s.r.o., SMART JOB s.r.o. a ZI-KA CORPORATION, s.r.o./.

4. Soud uzavřel, že obžalovaní /spolu s odděleně stíhaným P. V./ jednoznačně zamýšleli podvodně vylákat úvěrové prostředky ve výši 4.560.000 Kč, za tím účelem provedli veškeré shora popsané úkony, včetně toho, že při sjednávání úvěrové smlouvy P. V. jako jednatel společnosti MOLENWOOD, s.r.o., uvedl nepravdivé údaje, když předně deklaroval, že společnost MOLENWOOD, s.r.o., bude schopna splácet měsíční splátky úvěru a ve stanoveném termínu úvěr splatit, ačkoli byl minimálně srozuměn s tím /ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku/, že tomu tak nebude, neboť – ačkoli byl formálně jednatelem společnosti a vlastníkem 100% obchodního podílu, společnost neměl ve svých rukou, nevedl účetnictví, nerozvíjel žádnou podnikatelskou činnost společnosti, neměl v rukou obchodní vedení společnosti, fakticky funkci jednatele společnosti nevykonával, a zároveň, resp. tedy věděl o tom, že v celé záležitosti vystupuje jako bílý kuň, kdy znal veškeré okolnosti potřebné pro to, aby stran své pozice mohl učinit odpovědný a patřičný závěr /věděl o tom, že byl na pozici bílého koně sjednán, znal okolnosti ve vztahu k tomu,

jaká byla jeho role ve věci – věděl o tom, že mu je vyplácena odměna za nabytí obchodního podílu ve společnosti /tj. dostal zapláceno za to, že na sebe převedl obchodní společnost/, že cenu obchodního podílu ze svých prostředků nehradil, že mu jiná osoba či subjekt zdarma poskytl ubytování, stravu a cigarety, že jej dopravují na místa uskutečnění právních úkonů, o jejich uskutečnění nicméně on sám nerozhodoval, že tyto úkony činil na místech a úřadech, kde termíny nedojednal ani nikomu jinému k tomu nedal pokyn, tedy že termíny schůzek, jednání určil a sjednal někdo jiný, stručně tedy P. V. znal veškeré potřebné informace, ze kterých mohl uzavřít, že je nastrčenou osobou, která má zastřít totožnost pravých pachatelů, osob stojících v pozadí, na jejichž pokyny činí úkony, jimiž napňuje znaky skutkové podstaty trestného činu /když by bylo zcela iluzorní se domnívat, že by se mohlo jednat o legální záležitost, právě z důvodů shora stručně popsaných/. P. V. pak stejně dobře si byl vědom faktu, o jaký konkrétně trestný čin se jedná, ke způsobení jaké škody může směřovat /s aspektem výše možné škody byl jmenovaný minimálně srozuměn/, neboť byl v PPF bance a.s. nejméně ve dvou případech na osobním jednání, podepsal a podal žádost o poskytnutí hypotečního úvěru, osobně se u pracovnice banky S. L. dotazoval na to, kdy budou hypoteční prostředky uvolněny, resp. načerpány /doslova „kdy bude úvěr“/.

5. Trestnost činu, resp. trestní odpovědnost obžalovaných za pokus trestného činu nicméně zanikla, protože P. V. na pokyn M. A. dobrovolně upustil od dalšího jednání směřujícího k dokonání trestného činu /neboť v bance sdělil, že úvěr už nežádá a odnesl si veškeré fyzické listinné důkazy předložené bance v souvislosti se žádostí o hypoteční úvěr/, čímž také fakticky odstranil nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákoníkem z podniknutého pokusu trestného činu/, když dobrodiní zániku trestnosti vztahuje se na všechny členy organizované skupiny.
6. Soud vzal za prokázané, že rozhodnutí ukončit proces sjednávání úvěrové smlouvy byl vlastním dobrovolným rozhodnutím pachatelů organizované skupiny, jež nebylo učiněno proto, že by získali informaci o tom, že žádost o úvěr nebyla postoupena ke zpracování, resp. byla de facto odložena, zamítnuta, neboť nebylo prokázáno, že by kterýkoli z pachatelů měl, znal informaci o tom, že pracovnice banky S. L. se v rámci své pravomoci rozhodla úvěr ke schválení nepředložit, nepostoupit jej k další fázi sjednávání úvěrové smlouvy, a z jakého důvodu.
7. Jak bylo prokázáno /zvukovými záznamy telefonických hovorů – viz níže/, pracovnice banky S. L. naopak ještě dne 14.5.2013 V. /a dne 9.4.2013 D. S./ ujist'ovala, že do 14 dnů bude úvěr schválen, v žádném z hovorů pak nezazněla informace o tom, že úvěrovou dokumentaci odložila, rozhodla se dále ji nepostupovat ke schválení, že by sdělila důvody, které ji k tomu vedly – že neměla důvěru ve schopnost hradit nájemné u společností, jež měly coby statutární zástupce osoby bulharské státní příslušnosti, nebo že jakýkoli dokument nebo informaci považuje za padělané, nepravdivé, hrubě zkreslující apod./. Rovněž zvukovými záznamy hovorů bylo prokázáno, že již dne 14.5.2013 M. A. instruuje P. V., aby v bance vyzvedl úvěrovou dokumentaci, pokud mu opětovně sdělí, že úvěr ještě nebyl schválen /když tento úkol dne 14.5.2013 P. V. nesplnil, neboť mu pracovnice banky

- poskytla informaci, že: „podle ní úvěr schválí, že mají ještě 14 dní počkat, že určitě se ozve“/, když z hovorů mezi M. A. a P. V., a M. A. a V. Y., jakož ani z hovorů uskutečněných D. S. se nepodává ničeho, z čeho by bylo možné uzavřít, že by A. nebo V., či jiný z pachatelů, zjistili, měli informaci, že úvěr nebude schválen, neboť byla odhalena jejich podvodná činnost.
8. Závěr o skutkovém stavu shora popsáném /včetně závěru o tom, z jakého důvodu a jak skupina dobrovolně upustila od dalších úkonů směřujících k dokonání trestného činu/ soud učinil na základě zvukových záznamů telefonických hovorů uskutečněných obžalovanými, resp. obžalovanými a P. V., jež je odděleně stíhán, zachycenými v rámci odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, dále na základě výpovědi obžalovaného D. S. listinných důkazů - Podkladů pro poskytnutí úvěrového příslibu /formuláře PPF banky a.s./ ze dne 21.1.2013 /na čl. 1632 a násl. spisu/, jež byly de facto i de iure žádostí o poskytnutí hypotečního - investičního úvěru, padělků budoucích smluv o nájmu bytových a nebytových prostor /viz níže/, výpovědi svědkyně S. L. /ze dne 13.5.2013, 19.9.2017 a 3.9.2019/, tehdejší úvěrové pracovnice PPF banky a.s., listinných důkazů představovaných listinami založenými ve sbírce listin vedené obchodním rejstříkem ve vztahu k subjektům REDING s.r.o., IČ: 24160105, SMART JOB s.r.o., IČ: 28995180, ZI-KA CORPORATION, s.r.o., IČ: 26183307.
 9. Obžalovaný P. B. vypověděl, že s V. Y. se znal již z výkonu trestu, někdy v listopadu 2011 jej V. Y. požádal o pomoc se zajištěním úvěru na nákup nemovitosti pro P. V., dle svých slov dělala „prostředníka mezi V. Y. a D. S.“. Obžalovaný připustil, že si uvědomoval, že „ne vše je děláno čistým způsobem“, věděl o tom, jménem které společnosti P. V. o úvěr žádal. Trval na tom, že co se týče komunikace s obžalovanými A. a S., tak jim jen „říkal to, co mu říkal Y.“. P. V. obžalovaný viděl 1x-2x, nikdy s ním nemluvil, věděl o tom, že přicestoval do ČR a že jej A. ubytoval v domě v Xxx, věděl, že se o V. stará A., sám obžalovaný P. B. dle svých slov V. „zajistil jako nového nájemníka“. Obžalovaný P. B. dále potvrdil, že od 11/2011 do 5/2012 bydlel v bytě v ulici Xxx, posléze se přestěhoval do nemovitosti xxx. Věděl, že nemovitost patřila v té době společnosti Condé s.r.o., zastoupené Olhou L. V. Y. jej pak oslovil se žádostí, zda by pomohl nemovitost na adrese Xxx prodat, dům chtěli prodat z důvodu špatné využitelnosti nebytových prostor, kdy s tímto obžalovaný P. B. souhlasil a za tím účelem nakontaktoval D. S.
 10. Obžalovaný D. S. vypověděl, že vyhotovil jako právník koncept kupní smlouvy, jejímž předmětem byl převod nemovitosti mezi společnostmi Condé s.r.o. a MOLENWOOD, s.r.o., dále vyhotovil koncepty budoucích smluv nájemních, jejichž předmětem bylo sjednání nájmu nebytových prostor v dané nemovitosti, tyto vyhotovil dle podkladů, které mu předal M. A., také vyhotovil podklady pro žádost o poskytnutí hypotečního úvěru, včetně vyhotovení znaleckého posudku ke stanovení hodnoty nemovitosti, kdy finanční prostředky k úhradě znaleckého posudku dostal od V. Y., a tyto do PPF banky a.s. osobně donesl, jednal s poradcí banky S. L.. Smlouvy o budoucích smlouvách nájemních předal M. A., nepodepsané, ten mu je za několik dnů vrátil již opatřené podpisy. Kontakt na pracovníci banky L. získal dle svých slov od nějakého Arména, s nímž jej seznámil

obžalovaný Y., toho znal již cca od roku 1993, z doby svého působení na katastrálním úřadu, znovu se s ním po několika letech setkal na podzim 2011. P. V. obžalovaný dle svých slov viděl 2x- 3x, přebíral od něho podepsané smlouvy, to vždy v domě na adrese Xxx, sám obžalovaný S. o něm hovořil jako o „bílém koni“, který měl koupit nejen společnost, ale na své jméno i další nemovitosti. K řadě převodů obchodního podílu ve společnosti MOLENWOOD, s.r.o., na osoby D. B. a D. S. vysvětlil tím, že jej o převod požádal V. Y., to z důvodu zhoršujícího se zdravotního stavu paní Olhy L., obžalovaný na tom neviděl nic znepokojujícího, měl za to, že takto se obvykle postupuje, osoby vhodné pro funkci jednatele a společníka vyhledával sám, takto vybral D. B., D. S. a M. Ch., když dodal, že nastrčení jednatele dostali za své formální ustanovení do funkce cca 10.000 Kč, osoby M. Y. a dalších už vybral V. Y., jejich doklady za účelem vyhotovení potřebných konceptů smluv a dalších úkonů mu ofocené předával A. Y. jej také požádal, zda by „se nemohl ujmout hypotečního úvěru na jednotky v domě Xxx u PPF banky“. Obžalovaný doplnil, že za koncept každé ze smluv či jiného právního úkonu „dostával zapláceno 5.000 – 15.000 Kč“. P. B. obžalovaný znal také již před rokem 2011, po nějaké době jej na společnou schůzku přivedl Y..

11. P. V. „přivedl právě P. B., s tím, že chce koupit novou čistou společnost a ta by si koupila na hypotéku nemovitosti na adrese Xxx“, v té době vlastněné Condé s.r.o., P. V. byl ideální z toho důvodu, že nikdy nebyl v ČR, tudíž stran jeho osoby nemohly existovat žádné negativní zápisy v registru dlužníků apod., osobu obžalovaného A. obžalovaný S. znal jako muže, „který se objevil při společných schůzkách s P. B. a Y. a který měl dodat společnosti“, s nimiž budou uzavřeny smlouvy o budoucích smlouvách nájemních. Dále obžalovaný doplnil, že V. Y. jej požádal, zda by poskytl veškerý právní servis pro společnost MOLENWOOD, s.r.o., ve vztahu k jednání s bankou s cílem získat hypoteční úvěr, s tím, že A. přivede společnosti, které měly být budoucími nájemci prostor. K úvěrovému procesu obžalovaný vypověděl, že on konkrétně jednal s paní L., zajistil znalecký posudek, donesl podklady s žádostí o úvěr podepsanou P. V. do banky, to bylo v 12/2012. Dále si vybavil, že „celá věc trvala dlouho, paní říkala, že pořád nemá čas to zpracovat“, následně „celá věc vyšuměla, pracovnice banky už s ním nekomunikovala“, od spoluobžalovaných P. B. a A. se dozvěděl, že „P. V. byl vyslán do banky, aby vzal žádost o úvěr zpět“. Obžalovaný S. popsal, že „bylo vymyšleno, že na nemovitosti pořízené za hypoteční úvěr tento úvěr samozřejmě dlouhodobě nebude splácen a na nemovitosti proběhne řízená insolvence s cílem získat znovu vlastnictví nemovitostí za nízkou cenu“, zároveň však popsal, že prapůvodní záměr byl poněkud odlišný, že žadatelem o úvěr měla být jiná společnost /Kanesmoon/.
12. Dále obžalovaný přiznal, že věděl o dalších relevantních okolnostech případu – jaká částka je coby hypoteční úvěr žádána, a že instrumentem prokazujícím solventnost společnosti MOLENWOOD, s.r.o., resp. její schopnost splácet splátky úvěru, jsou budoucí nájemní smlouvy, kde „však vystupovaly společnosti, o jejichž solventnosti bylo pochyb, většina těchto firem figurovala v jiných trestných činech, byla převedena na bílé koně, to bylo zřejmé“, když dle obžalovaného S. tyto společnosti „obhospodařoval M. A., tedy zajišťoval

personální obsazení společností, taktéž obhospodařoval účty společností“. Z podílu na trestné činnosti, když obžalovaný si byl dle svých slov vědom toho, že se jedná o skupinu s vnitřní organizací, měl slíbenou finanční odměnu ve výši 260.000 Kč po poskytnutí úvěru. Z jím vykonané činnosti podával zprávy obžalovanému Y.. P. B. pak několikrát viděl předávat P. V. „kapesné“ ve výši cca 200 Kč, nejméně v jednom případě pak P. V. uhradil jízdenku, to za peníze, které předtím převzal od V. Y.. Následně na pokyn P. B. zajišťoval přihlášení P. V. k zdravotnímu a sociálnímu pojištění jako zaměstnance společnosti Valents s.r.o., dále obžalovaný S. vypověděl, ež pokud někdy se účastnil nějaké schůzky u notáře nebo asistoval při podpisu a jeho ověřování např. na úřadě, termíny a místa mu sděloval A.. D. S. shrnul, že byl úkolován V. Y., který byl ve skupině vůdčí osobností, na jeho pokyn jednal také M. A., jeho úkolem bylo starat se o bílé koně a „jejich společnosti“, jednatele vozit na místa určení, vyzvedávat a předávat věci dle pokynu, V. byl v roli bílého koně, „který měl jezdit na určená místa a podepisovat, co se mu nakázalo a co se mu řeklo“, věděl o něm, že je uživatelem OPL, P. B. – aspoň před D. S. – vystupoval jako člověk, který „sehnal V.“, sám byl v podstatě /ve vztahu ke skutku ad 1) původně podané obžaloby/ „takovým lepším“ bílým koněm, s Y. je nicméně pojilo dlouholeté přátelství.

13. Výpovědi V. Y. a M. A. v procesním postavení obžalovaných v této věci nepřinesly v zásadě žádných relevantních zjištění, byly obhajobou obžalovaných, zejména popírající vědomí o účasti jmenovaných na organizované skupině.
14. Zvukovými záznamy telefonických hovorů zachycenými v rámci odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, jež byly provedeny v hlavním líčení konaném dne 4.9.2019 /kdy zvukové záznamy telefonátů, resp. protokoly o odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a k nim připojené nosiče zvukových záznamů byly analogicky dle § 213 odst. 1 trestního řádu předloženy k nahlédnutí a přehrání byly toliko záznamy obhajobou navržené k přehrání, kterýmžto postupem byly provedeny veškeré zvukové záznamy telefonátů a sms zprávy zachycené v rámci odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu účastnických stanic užívaných obžalovanými, přičemž jen pro úplnost již na tomto místě, s ohledem na opakované námitky obhajoby, soud podotýká, že v této věci byly důkazem zvukové záznamy telefonátů a sms jako takové, nikoli zestručněné tiskové sestavy/přepisy hovorů tak, jak byly pořízeny v průběhu přípravného řízení trestního/, pak bylo prokázáno následující.
15. Dne 26.11.2012 přicestoval do Prahy V., P. B. a A. stran jeho příjezdu a ubytování komunikují, viz zvukové záznamy telefonických hovorů ze dne 26.11.2019 v časech 17:32:20 hodin, 17:44:42 hodin, 18:30:45, 19:23:45 a 19:31:01 hodin /AVA 13/, ve dnech 27.11.2012 a 28.11.2012 pak P. B. dal instrukce muži užívajícímu číslo 776 422 392, aby se postaral o P. V., aby za ním zašel, aby si nepřipadal sám, udal, že na druhý den mu koupí jízdenku zpět na Slovensko. V hovorech sice obžalovaný jméno P. V. nevysloví, hovoří o jeho osobě jako „o něm“ /např.: „posad' ho tam“, „dals ho do hospody“, „hodím ho domů“, nicméně z v kontextu s dalšími provedenými důkazy, např. listinami založenými ve sbírce listin vedené obchodním rejstříkem – smlouvou o převodu obchodního podílu ze dne 12.12.2012 atd. je zřejmé, že onou osobou byl P. V.. Následně dne 28.11.2012

- obžalovaný P. B. informoval D. S. že P. V. odjíždí zpět do SR, když v kontextu s tím D. S. uvádí, že „ho nyní fyzicky k ničemu nepotřebují“. V hovoru ze dne 28.11.2012 P. B. muži užívajícímu číslo 776 422 392 sděluje, že P. V. jede vlak kolem 21:00 hodiny, přičemž ještě musí rozměnit peníze, aby mu mohl vyplatit odměnu, z následných hovorů vyplynulo, že odměna byla sjednána ve výši 200 Eur, v hovoru z téhož dne v čase 17:57:19 hodin instruuje P. B. téhož muže, aby V. odvezl na nádraží.
16. Následně dne 11.12.2012 v hovoru v čase 10:47:00 hodin /AVAR 10/ dal M. A. P. V. znovu pokyn, aby přicestoval do Prahy, V. žádal na cestu 50 Eur a 400 Kč, následně v průběhu hovorů ze dne 11.12.2012 v časech 11:36:47, 11:39:58, 11:43:05, 11:45:14 a další /AVAR 13/ obžalovaný P. B. a M. A. a dalšími osobami koordinuje „dovoz“ V. do Prahy, následně v 11:53:56 hodin téhož dne obžalovaný P. B. informoval obžalovaného Y., že „to domluvil“, hovoří spolu o příjezdu dvou mužů /“jsou připraveni vyrazit oba okamžitě“/, přičemž P. B. /který je oslovován opakovaně jako „Pét'a/ vysvětluje obžalovanému Y. /s nezaměnitelným přízvukem/, že oba muži z Košic nemají peníze na cestu, takže musí zajistit jejich příjezd vozidlem prostřednictvím třetí osoby, nato konto mu obžalovaný Y. sdělil, aby to vymyslel a udělal, explicitně uvedl: „já platím za práci, musíš říct, jestli jsou a budou“, v závěru hovoru obžalovaný Y. instruuje P. B., aby dotyčným poslal peníze přes Western Union.
17. Celá řada hovorů zachycených v rámci odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dne 11.12.2012 a 12.12.2012 /AVAR 09, 13 a 23/ velmi podrobně dokumentují příjezd P. V. do Prahy /v čase cca 01:20 hodin dne 12.12.2012, kdy v sms zprávách obžalovaný A. dotyčného oslovuje „Peto“/, jeho „převzetí“ obžalovaným A., komunikaci stran koupě obchodní korporace /mezi obžalovaným D. S. a A. Z., viz sms komunikace ze dne 11.12.2012 v čase 21:22:41 hodin, AVAR 13/ a další úkony, včetně podpisu smlouvy o převodu obchodního podílu dne 12.12.2012 ve 13:00 hodin /v přítomnosti D. S. viz např. hovor ze dne 12.12.2012 v čase 13:29:45 hodin, AVAR 13, nebo hovor z téhož dne v čase 14:40:06 hodin, v jehož průběhu je také řešena otázka odměny pro P. V., kdy obžalovaný P. B. dává D. S. pokyn, aby dal V. „dvě stě“. Zcela v kontextu se zjištěními vyplývajícími ze zachycených telefonických hovorů jsou pak okolnosti vyplývající ze sledování osob a věcí, kdy je např. dne 12.12.2012 zachycen obžalovaný S. s P. V. na pobočce České pošty s.p., kde P. V. požádal o výpis z rejstříku trestů, když záznam ze sledování prokázal, že finanční prostředky za cenu výpisu hradil D. S. /v čase 12:49:59 hodin/. V hovoru ze dne 13.12.2012 v čase 09:04:37 hodin /AVAR 13/ pak obžalovaný P. B. a M. A. explicitně jmenují P. /V./. Další hovory zadokumentovaly domluvu a následnou návštěvu pobočky PPF banky a.s. D. S. dne 13.12.2012, jakož i následnou schůzku D. S. s em V. za účelem „podepsání formuláře“.
18. Že byl V. Y. průběžně o jednotlivých úkonech informován jak em P. B., tak D. S., vypovídají zvukové záznamy hovorů ze dne 11.12.2012 např. v časech 17:39:03 /AVAR 3/ nebo 19:14:05 hodin /AVAR 09/, a dalšími.
19. Dále bylo prokázáno, že 12.12.2012 uzavřel P. V. smlouvu o převodu obchodního podílu ve společnosti MOLENWOOD, s.r.o., rovněž, resp. krátce předtím Rozhodnutím

- jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady ze dne 12.12.2012 /viz listiny založené ve sbírce listin vedené rejstříkovým soudem/ se stal P. V. jednatelem společnosti MOLENWOOD, s.r.o., zvukovými záznamy hovorů pak byl prokázán příjezd P. V. do Prahy dne 14.1.2013 po předchozí výzvě ze strany M. A. - viz sms zprávy a hovory ze dne 14.1.2013 /AVAR 10 a AVAR 13/, kdy byl na nádraží vyzvednut, doprovázen A., tento jej ubytoval, zajišťoval nákupy, kdy dne 27.1.2013 mu nákup potravin a cigaret zajistil P. B.
20. Že se obžalovaný M. A. a P. B. starali o P. V., zajišťovali mu peníze na drobné odměny a potraviny a cigarety /když si P. V. zcela zjevně pro nedostatek vlastních finančních prostředků nemohl jídlo a cigarety, také drogy, obstarat sám/, kdy M. A. zajišťoval P. V. také neodkladnou zubní péči, resp. odvoz k lékaři a ošetření s využitím průkazky zdravotní pojišťovny jiného pojištěnce, dokumentuje více než výmluvně celá řada telefonických hovorů uskutečněných v rozmezí 16.1.2013 /např. sms ze dne 16.1.2013 v čase 14:23:29 hodin, AVAR 10, ve znění: „Michale, já už umírám hlady, kdy dojedeš? „/, dále např. ze dne 16.1.2013 v čase 18:58:49 hodin, a řada dalších až do dne 17.2.2013 /AVAR 10, 26, 29 a 31/, resp. až do dne 16.5.2013 /AVAR 31, 26/.
 21. Fakt, že to byl V. Y., kdo činnost organizované skupiny řídil, vyplynul např. z obsahu rozhovorů ze dne 11.12.2012 v čase 09:05:37 hodin /AVAR 13/, jakož i z dalších hovorů výše a níže označených.
 22. Hovory ze dne 7.2.2013 v čase 14:23:01 /AVAR 23/, 22.2.2013 v čase 16:29:09 hodin /AVAR 23/, dne 27.2.2013 v čase 08:52:02 hodin a v čase 08:53:45 hodin /AVAR 23/, ze dne 3.4.2013 v čase 12:27:21 hodin /AVAR 23/ bylo prokázáno, že D. S. opakovaně se telefonicky dotazoval pracovnice banky S. L. na průběh a stav sjednávání úvěrové smlouvy /úvěrového procesu/, přičemž pracovnice banky mu 7.2.2013 sdělila, že „má hodně práce, ještě se k tomu nedostala“, „snad příští týden bude vědět víc“, dne 22.2.2013 mu sdělila, že by bylo možno úvěrové prostředky uvolnit přes vázaný účet, vyžaduje si koncept kupní smlouvy, informuje, že by bylo možno poskytnout úvěr ve výši 60% hodnoty zastavené nemovitosti, tj. 4,5 milionu, hypoteční úvěr bude vyplacen až poté, co „se sundá zástavní právo, které tam má“ D. S., dne 27.2.2013 pracovnice banky urguje D. S. o zaslání konceptu kupní smlouvy /který jí obžalovaný zasílá emailem dne 6.3.2013 v čase 11:54 hodin, viz čl. 1501 a násl./ Dne 3.4.2013 pracovnice banky obžalovanému uvedla, že „teď se jí nahrnulo hodně jiné práce, je to napsané, ale ještě to není zpracované, teď se musí počkat, dostane se k tomu příští týden, dříve ne, 8.4.2013 bude už něco vědět závazně“.
 23. Hovorem ze dne 8.3.2013 v čase 18:12:27 hodin /AVAR 23/ bylo prokázáno, že z předmětných jednotek /nemovitostí/ byla pronajata pouze jedna a to byt u schodiště, osobě S..
 24. Dále bylo prokázáno, a to hovory ze dne 9.4.2013 v čase 14:05:17, 14:28:50 hodin a v 14:28:54 hodin /AVAR 26 a AVAR 33/, a záznamem ze sledování osob a věcí, že dne 9.4.2013 v čase kolem 14:24 hodin byl P. V. na jednání v PPF bance, a.s..
 25. Hovory ze dne 14.5.2013 /v čase 16:33:49, 16:33:50, 16:56:03 a 16:58:39 hodin, vše AVAR 59/ bylo prokázáno, že P. V. byl opětovně na jednání v PPF bance a.s., to na pokyn M. A., který na něj čekal v blízkosti pobočky banky, když M. A. dal P. V. pokyn, aby z banky

- odnesl úvěrovou dokumentaci, radil mu, jak se má vymluvit, že má říct, že požádají o úvěr v jiné bance /A. v hovoru v čase 16:53:02 hodin řekl: „a vezmi celou tu složku, řekni... že ji musíme předat v čepě“/. Po skončení schůzky P. V. volal M. A. a sdělil mu: „Řekla, že podle ní to jakože schválí, že máme ještě 14 dní počkat, že určitě se mi ozve, ...“, na to konto A. reagoval slovy: „Ty už nemůžeš čekat 14 dnů, řekni, ež budeš žádat jinde, ...“. Hovorem ze dne 15.5.2013 uskutečněným v čase 12:51:10 hodin /AVAR 29, hovor je převážně v jazyce ukrajinském, překlad hovoru na čl. 3572 spisu/ bylo prokázáno, že shodnou informaci v tom smyslu, že pracovnice banky L. dne 14.5.2013 sdělila P. V., že ve vztahu k úvěru to bude ještě 2 týdny trvat, dostal od A. obžalovaný Y..
26. Hovorem ze dne 16.5.2013 v čase 13:53:24 hodin /AVAR 33/ bylo prokázáno, že dne 16.5.2013 zaúkoloval A. V. slovy: „No, zavolej do toho PPFka, vole, co oni tam...“, načež když V. odvětil, že „jo, zkusím, ale ona mi to nebere pořád“, isntruoval V.: „No, tak tam zajdi, prostě, zajdi tam, potřebujeme tu složku nutně...“, což V. splnil a informoval o tom A. v čase 15:23:24 hodin /AVAR 59/ slovy: „no byl jsem tam, mám ty papíry, i to... z té tašky/složky ... v PPF“.
27. Závěr o tom, že hovory výše zmíněné uskutečnily shora jmenovaní obžalovaní a P. V., soud učinil ve světle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, ze dne 13.5.2014 /čl. 2750 a násl. spisu/, a zejména pak ve světle toho, jak se mezi sebou komunikující osoby představovaly a oslovovaly, jak hovořily o dalších pachatelích /o P., o S., S., T., atd./.
28. Podklady pro poskytnutí úvěrového přísliby /formulářem PPF banky a.s./ ze dne 21.1.2013 /na čl. 1632 a násl. spisu/, bylo prokázáno, že dne 21.1.2013 V. požádal v PPF bance a.s. o poskytnutí investičního úvěru ve výši 4.560.000 Kč, to jménem společnosti MOLENWOOD, s.r.o., to za účelem „nákupu nemovitosti“, když k 100% zajištění úvěru nabídl zajištění prostřednictvím zástavního práva k nemovitostem, přičemž uvedl, že hlavní podnikatelskou činností společnosti je pronájem vlastních nemovitostí. K žádosti byly přiloženy znalecký posudek /resp. Ocenění nemovitostí č. 051/2012 – na čl. 1649 a násl./, z něhož je zřejmé, že zadavatelem posudku byla společnost NORD West, s.r.o., oceněny byly 1 bytová a 5 nebytových prostor v objektu Xxx, dále budoucí smlouvy o nájmu nebytových prostor koncipované mezi MOLENWOOD, s.r.o., a společnostmi REDING s.r.o., IČ: 24160105, SMART JOB s.r.o. IČ: 28995180, ZI-KA CORPORATION, s.r.o., IČ: 26183307, obsahující jednoznačně padělky podpisů osob oprávněných jednat jménem shora uvedených společností /k tomuto závěru soud dospěl pouhým pozorováním, porovnáním podpisů na smlouvách budoucích s podpisy osob téhož jména, jež jsou obsaženy ve sbírce listin vedené obchodním rejstříkem k těmto subjektům, kdy na zakládacích a dalších listinách jsou podpisy statutárních orgánů úředně ověřeny a lze tedy předpokládat, že podpisy obsažené na listinách uložených ve sbírce listin jsou pravé, když soud nepřehlédl zprávy policejního prezidia k předmětným osobám, kdy např. stran jednatele G.V. G. bylo zjištěno, že se nezdržuje na adrese bydliště, sám je v Bulharsku vyhlášen do pátrání, trestní stíhání proti němu vedené bylo přerušeno, M. H. pak v rozhodné době už jednak nebyl jednatelem, jednak neměl potřebné vízum, je tedy spíše

nepravděpodobné, že by se na území ČR vyskytoval/, když na tomto místě soud poukazuje na zjištění vyplývající z výpovědi svědka V. S., kdy svědek k budoucím smlouvám o nájmu parkovacích stání vypověděl, že tyto nepodepsal, že parkovací stání nebylo ani technicky možné využívat, neboť dílem neexistovala, dílem nebylo možno do dvora vjet pro úzký vjezd.

29. Svědkyně S. L., opakovaně vyslechnutá v řízení před soudem, podrobně popsala průběh úvěrového procesu jak obecně, tak v případě žádosti o úvěr společnosti MOLENWOOD s.r.o., zejména pak vypověděla /shodně také v hlavním líčení dne 3.9.2019/, že žádost o úvěr „nepostoupila ke zpracování dál, protože ji smlouvy, které dostala /myšleno smlouvy budoucí nájemní/, neuspokojily, byly to nově založené společnosti a jednatelé byli bulharští občané, neměla důvěru, že by klient byl schopen splnit závazek vůči nabce, a tím to pro ni skončilo“, úvěrový návrh nezpracovala. Doplnila, že intuitivně se jí nezdál také fakt, že D. S. více než ochotně nabídl, že se vzdá předkupního a zástavního práva, a že se jednatel žadatele P. V. jen ptal, kdy se načerpají peníze, nezajímal se o jiné atributy úvěru, např. výši úroku, splatnost úvěru, „nebyl to prostě jednatel“. V průběhu výpovědi ze dne 19.9.2017 vypověděla, že poté, co se rozhodla úvěr neposlat úvěr na schválení, tak „jim řekla, že ten úvěr nebude poskytnut a oni si přišli pro dokumenty“, když v téže výpovědi posléze korigovala shora uvedené tvrzení a uvedla, že: „jim úvěr dát nechtěla, oni to více méně pochopili a nemůže odpřisáhnout, jestli jim to řekla nebo ne /myšleno, ež úvěr nebude poskytnut/, dodala, že „výslovné prohlášení z její strany stran toho, že úvěr nebude poskytnut, tam být mohlo ale nemuselo“. V předchozí výpovědi ze dne 13.5.2015 pak svědkyně vypověděla, že žadateli o úvěr nesdělila, že nemá důvěru ve firmy, které uzavřely budoucí smlouvy nájemní, což byl důvod, pro který žádost nepostoupila ke zpracování, doplnila, že „byla zvědavá, co bude dál“, popsala, že „pan V. se tam jenom přišel zeptat, kdy bude úvěr, pak zase, kdy bude úvěr, a když tam byl podruhé, tak si odnesl ty podklady“. Za standardní pak svědkyně označila postup, že si žadatel o úvěr může odnést veškeré podklady, které předložil k žádosti o úvěr. V hlavním líčení dne 3.9.2019 ještě svědkyně doplnila, že pokud by se rozhodla úvěrový návrh zpracovat, ještě by vyžadovala a společnost MOLENWOOD s.r.o. by byla povinna dodat potvrzení o bezdlužnosti od finančního úřadu a PSSZ, dále finanční výkazy subjektů, s nimiž byly uzavřeny budoucí smlouvy nájemní, dále finanční plán společnosti MOLENWOOD s.r.o. na dobu do konce roku po splatnosti úvěru, dále finanční výkazy MOLENWOOD s.r.o. za poslení sledované období.
30. Závěr o tom, že obžalovaní spolu s odděleně stíhaným P. V. tvořili organizovanou skupinu ve smyslu § 511 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, soud učinil také na základě zvukových záznamů telefonických hovorů. Tyto zachytili zcela jednoznačně dělbu úkolů mezi jednotlivými členy organizované skupiny /Y. skupinu vedl, dával zásadní pokyny, platil za odvedené úkony, hradil náklady související s dílčími právními úkony, P. B. je předával do nižších pater skupiny, zastřešoval splnění úkolů, rozhodoval např. o výši dílčích odměn pro V., podával Y. informace, A. zajistil dovoz bílého koně V., doslova se o něj staral, tj. nakupoval mu jídlo a cigarety, vozil ho na místa určení, čekal na něj v blízkosti míst, kde V.

- činil relevantní úkony, V. pak figuroval ve věci jako bílý kuň, když tato skupina zamýšlela a měla rozpracováno vícero trestných činů, nežli byl projednáváný případ pokusu zločinu úvěrového podvodu, o čemž svědčí také právě odposlechy/. Obžalovaní a P. V. učebnicově naplnili svým jednáním definici organizované skupiny jako sdružení více osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, čímž jsou umocněny jeho škodlivé dopady pro společnost.
31. Za shora popsané důkazní situace soud uzavřel, že obžalovaní se sami dobrovolně rozhodli ukončit úvěrový proces v PPF bance a.s. zahájený podáním žádosti o investiční úvěr dne 21.1.2013, když k závěru o jejich vědomí o dobrovolnosti upuštění od dalších úkonů směřujících k dokonání plánovaného trestného činu /kdy řada úkonů pokusu zločinu již provedena byla/ soud vedlo zjištění, prokázání toho, že nevěděli o tom, že žádost o úvěr pracovnice banky odložila, nepostoupila k dalším úkonům a ke schválení, a z jakého důvodu, neboť tato je ještě dne 14.5.2013 ujist'ovala o tom, že úvěr bude schválen, opakovaně jako důvod prodlevy udávala toliko pracovní vytížení zaměstnanců banky.
32. Výpovědi svědkyně L. totiž nebylo jednoznačně prokázáno, že by svědkyně obžalovaným nebo některému z nich nebo P. V. sdělila, že úvěr nepostoupila ke schválení a že se tak stalo proto, že na ni nepůsobil P. V. přesvědčivě nebo že neměla důvěru ke společností, jejichž jednateli byli bulharští občané, že jí instinkt velel žádost odložit a úvěr dále nezpracovávat. Výpověď svědkyně v této otázce byla nepřesvědčivá, svědkyně postupně svoji verzi měnila, nejprve vypověděla, že obžalovaným /a P. V./ neřekla, že žádost nepostoupila ke schválení, že byla zvědavá a čekala, co bude dál, posléze u hlavního líčení dne 19.9.2017 sice uvedla, že jim tuto informaci sdělila, následně však téměř jedním dechem verzi posunula tím směrem, že jmenovaní „více méně pochopili, že úvěr nebude poskytnut, když však si nevybavila, zda jim tuto zásadní informaci explicitně poskytla“. Hovory zachycené v rámci odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu pak intenzivně svědčí pro závěr, že obžalovaní neměli o tom, že žádost nebyla postoupena ke schválení, tušení, naopak bylo prokázáno, že svědkyně opakovaně D. S. a naposledy dne 14.5.2013 také P. V. slibovala, že úvěr schválen bude, že je jen třeba vyčkat další dva týdny.
33. Pokud tedy P. V. za organizovanou skupinu, na pokyn M. A., vzal žádost v bance zpět a odnesl veškeré podklady, to z důvodu, že na poskytnutí – vylákání - úvěru od PPF banky a.s. již neměla skupina zájem, bylo na místě uzavřít, že pachatelé dobrovolně upustili od dalšího jednání potřebného k dokonání trestného činu a odstranili nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákoníkem z podniknutého pokusu. Pachatelé totiž dále nepokračovali v úvěrovém procesu, dobrovolně se zdrželi dalšího jednání, které považovali za potřebné k dokonání trestného činu, tj. k dokončení podvodného vylákání úvěrových prostředků /po jejich uvolnění bankou/, když byli toho vědomí, resp. mysleli si, že jim ničeho nebrání dokončit trestnou činnost, ani jim nehrozí žádné nebezpečí, tedy v situaci /jak bylo prokázáno/, kdy předpokládali, že jejich trestná činnost byla uskutečnitelná /byť se – z důvodu informací, jež jim vědomě nepravdivě podávala S. L. - fakticky mylili/, a přesto se rozhodli od dokonání upustit, čímž fakticky v této věci zároveň odstranili

nebezpečí hrozící zájmu chráněnému zákonem /zájmu na ochraně majetku/. Jednali tedy v představě, že ničeho nebrání trestný čin dokončit, z vlastní vůle se rozhodli od dalšího jednání směřujícího k podvodnému vylákání úvěrových prostředků upustit, když od dalšího jednání upustili ryze z vlastního rozhodnutí.

34. Proto soud obžalované skutku vymezeného ve výroku rozsudku shora zprostil dle § 226 písm. e) trestního řádu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání má odkladný účinek. O podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Městského soudu v Praze podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 8.10.2019

Mgr. Jana Miklová
předsedkyně senátu